

PARAULA I VIDA

L'estiu: una oportunitat per a la família

«**V**eniu a Mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; Jo us faré reposar» (Mt 11,28). Necessitem prendre alè, **reposar en Crist**, revisar els llaços afectius i de responsabilitat, especialment amb els qui més estimem i valorem. Encara (!) la família és el més valorat a les enquestes socials. Amb tot, el ritme de vida de moltes famílies durant l'any no afavoreix l'escolta i la reflexió tranquil·la, o poder passar llargues estones junts. Cadascun dels membres de la família té els seus

horaris, les seves obligacions, les pròpies aficions, i tot i veure'ns quotidianament, si no s'hi està una mica atent, poden passar les setmanes i els mesos molt ràpidament, sense compartir suficientment moments que enriqueixin la relació i que permetin entendre millor allò que els uns i els altres estem vivint; allò que l'altre és per a mi. En aquest sentit, l'estiu es presenta com una **bona oportunitat per a donar a la família l'espai i el temps que es mereix**, i procurar que ens deixem il·luminar millor pels valors

de l'Evangeli de Jesús. Segurament sentir que creixem en l'amor entre tots els membres de la família és clau per a unes vacances reals i ben aprofitades; ben «cristianes»!

En ocasió de la Primera Jornada Nacional de les Famílies Catòliques Croates, Benet XVI afirmà a Zagreb: «Les famílies cristianes són un mitjà decisiu per a l'educació en la fe, per a l'edificació de l'Església com a comunió i per a la seva presència missionera en les més diverses situacions de la vida». I subratllà que «la família cristiana és un signe especial de la presència i de l'amor de Crist, i que està cridada a donar una contribució específica i insubstituïble a l'evangelització», ja que com a primera via de transmissió de la fe «també avui té grans possibilitats per a l'evangelització en diferents àmbits» (5.6.2011).

Els infants i joves, així com també els adults que s'han «refredat» com a cristians, a l'escalf d'una família on es viu l'humanisme i la fe amb normalitat i coherència, han de poder fer experiència personal de Déu i experiència de la maduresa humana així com de l'Església com a comunitat viva dels deixebles de Jesús. Per això, és important que en família es trobin els moments per a compartir vivències, sobretot, i per pregar plegats, llegir junts l'Evangeli, comentar el més rellevant del curs ja acabat o de les vacances i els estudis que vindran, de les feines i les dificultats actuals,... Per dialogar amb obertura sobre els grans temes a la llum de la persona i de l'ensenyament de Jesús i del Magisteri de l'Església, per recollir, avui, el tresor de la pròpia família i del propi poble, que és «la» història que ens interessa més a tots. Hem de demanar a Déu l'art de saber «re-passar» (*re-visitat*, diria el novel·lista catòlic Evelyn Waugh) aquestes qüestions amb esperit constructiu, així com posar, en tot, una guspira de llum evangèlica i d'alegria i humor en les converses amb els petits i amb els joves, narrant vivències, i sobretot el propi testimoniatge de fe. Mostrar amb fets que la fe ens fa viure «d'una altra manera» que la del món pagà.

Aprofitem aquest temps d'estiu per a cercar ocasions on la família es pugui escoltar i retrobar com a comunitat viva on es creix en l'amor i en la fe. La família cristiana té necessitat de l'Església per a acomplir la seva missió, però també és veritat que l'Església té necessitat de les famílies per a dur a terme la seva tasca. Bon estiu a tots! Que siguin autènticament dies de descans «en Crist», i de refer els ponts entre els matrimonis i els membres de la família!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Sant Jaume acull els pelegrins a Compostel·la

► Aquesta imatge de sant Jaume, situada al centre del famós Pòrtic de la Glòria, a l'entrada de la Catedral de Santiago de Compostel·la, ens recorda que demà dilluns, 25 de juliol, és la festa del sant patró de Galícia, tan vinculat també, segons la tradició, a l'evangelització de les terres de la Hispània romana. Catalunya, en diferents indrets, conserva la tradició del seu pas per les nostres terres portant-nos la notícia de Jesucrist i del seu Evangeli. A la capital de Galícia, la festa d'aquest any està marcada per dos esdeveniments molt significatius: la recent presència allí, durant l'Any Sant Xacobeu de Benet XVI el passat 6 de novembre de 2010, i la celebració dels 800 anys de la catedral, que amb el sepulcre de l'Apòstol és una meta secular dels pelegrinatges.

GLOSSA

Comença el curs: Ajuda'ns, Senyor!

Una mestra pregava així en apropar-se l'inici de l'activitat escolar: «Bon dia, Senyor! Comença un nou curs i, després d'una colla d'anys fent classes, continuo tenint la convicció, cada dia més ferma, que la meva feina és molt engrescadora. En el moment que tanco la porta de l'aula em sento protagonista, lliure, motivada per fer allò que em proposo, i això fa que em senti viva per donar el millor de la meva persona. És una feina creativa, una oportunitat per transmetre allò que porto dins, tot el que m'has donat. Fes que m'esforci per testimoniar el teu amor!

Que cada dia continuï sent una novetat, que la relació personal amb els alumnes faci cada dia diferent, encara que sorgeixin entrebancs, nous problemes, temes inesperats amb les famílies... Que la feina em segueixi omplint. Quina satisfacció quan un infant que plorava somriu; o quan un alumne a qui li costava llegir comença a fer-ho! Quan un que no confiava en ell mateix adquireix seguretat! Quan un nou projecte surt bé o quan els alumnes se senten estimats per nosaltres! Fes-me viure i donar la vida!

Et demano, Senyor, consciència de la meva responsabilitat a nivell personal i com a membre d'un equip. També com a creient, seguidora i deixeblla de Jesús i treballadora pel Regne. Sóc en un gran

vaixell que és l'escola i, entre tots, hem de fer que segueixi navegant mar endins. Dóna'm i dóna'ns la teva força!

Les famílies ens han confiat el millor que tenen, els seus fills. El nostre fer, que ultrapassa l'estricta professionalitat, el nostre criteri, el nostre tarannà, la manera de relacionar-nos amb els alumnes i amb les famílies... van conformant una manera de ser i de fer que és la riquesa de la nostra feina i de la nostra escola. Sovint parlem amb els pares sobre aspectes relacionats amb l'educació dels seus fills. Confien en nosaltres i les nostres consideracions esdevenen un referent a considerar. Feu-nos dignes d'aquesta confiança!

Que faci ben meva la teva Paraula i em deixi inspirar i guiar per ella. Que sigui la llum a seguir cada dia per donar vida a les paraules servei i compromís amb els alumnes, amb l'escola, amb les famílies, amb la societat, amb l'Església, amb el món... i amb tu, Senyor.»

Una pregària confiada i esperançada des del reconeixement de la grandesa del Pare. Ja es demanava la mateixa llum i agraïment en aquest salm referit a David: «Ensenya'm la teva ruta, Senyor, que m'encaminis en la teva veritat; que el meu cor tot sencer veneri el teu nom» (Sl 86, 11).

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

Estimat Senyor Bisbe: Quina alegria sobre aquesta casa! (Torràs i Bages li comunicava que batejaria el fill que el matrimoni esperava). L'esposa mare ha plorat d'alegria; el marit s'ha sentit remogut en lo més pregon del cor. Aixís, doncs, aquest fill ja és beneït en el claustre matern. Déu vulga que vingi bé i tot gloriós de que sols amb sa naixença porti ja tal dignitat i alegria. I jo ¿com podria dir a V. Il·lma. el meu agraïment? ¿Tant m'estima V. Il·lma. que vulgui donar-me semblant mostra del seu amor? L'accepto humilment, sentint tot mon deute. V. Il·lma. sabrà suplir les paraules que jo voldria dir ara per mostrar-li el meu cor.

(Carta al bisbe Josep Torràs i Bages, 22-04-1908)

DIUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 3,5.7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó, en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digue'm què vols que et doni». Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però sóc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal; sense això, qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?» Al Senyor, li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar».

▶ Salm responsorial (118)

R. *Com estimo la vostra llei, Senyor!*

El Senyor és la meua heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei / que surt dels vostres llavis, / que mil monedes d'or o de plata. R.

Que el vostre amor em conforti, / com vau prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, jo tindrè vida, / la llei farà les meves delícies. R.

Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot; / per això m'estimo els preceptes, / i m'empararà dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meua ànima. / La vostra paraula, explicada, dona llum / i l'entenen els senzills. R.

«Amb el Regne del cel passa com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arpleguen de tot» (Evangeli d'avui)

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans.

Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba, el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp.

També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà.

També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arpleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llenquen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruir de dents.

Ho heu entès tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès». Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues».

▶ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 3,5.7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció en sueños a Salomón y le dijo: «Pídeme lo que quieras.»

Respondió Salomón: «Señor, Dios mío, tú has hecho que tu siervo suceda a David, mi padre, en el trono, aunque yo soy un muchacho y no sé desenvolverme. Tu siervo se encuentra en medio de tu pueblo, un pueblo inmenso, incontable, innumerable. Da a tu siervo un corazón dócil para gobernar a tu pueblo, para discernir el mal del bien, pues, ¿quién sería capaz de gobernar a este pueblo tan numeroso?»

Al Señor le agradó que Salomón hubiera pedido aquello, y Dios le dijo: «Por haber pedido esto y no haber pedido para ti vida larga ni riquezas ni la vida de tus enemigos, sino que pediste discernimiento para escuchar y gobernar, te cumplo tu petición: te doy un corazón sabio e inteligente, como no lo ha habido antes ni lo habrá después de ti.»

▶ Salmo responsorial (118)

R. *¡Cuánto amo tu voluntad, Señor!*

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo los preceptos de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y mis delicias serán tu voluntad. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien: a los que ha llamado conforme a su designio. A los que había escogido, Dios los predestinó a ser imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito de muchos hermanos. A los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 13,44-52)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo.

El reino de los cielos se parece también a un comerciante en perlas finas que, al encontrar una de gran valor, se va a vender todo lo que tiene y la compra.

El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan, y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran. Lo mismo sucederá al final del tiempo: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno encendido. Allí será el llanto y el rechinar de dientes.

¿Entendéis bien todo esto?»

Ellos le contestaron: «Sí.» Él les dijo: «Ya veis, un escriba que entiende del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando del arca lo nuevo y lo antiguo.»

COMENTARI

El millor tresor

En la seva predicació, Jesús ofereix precisament això que costa tant de trobar: un guany immens amb una inversió insignificant. Jesús assegura que sap com aconseguir un gran tresor, superior al que ningú pot desitjar ni imaginar. Arriba a prometre un guany impensable en cap inversió o en cap activitat humana: el cent per u!

Jesús no és cap estafador, ni és tampoc exagerat o ingenu.

Ara bé, ell no parla de diners ni de riqueses materials, és clar. La seva promesa es refereix a béns molt més importants, els millors que podem tenir: la felicitat veritable i la vida per sempre. Ell sap que aquest és el tre-

sor que val la pena d'aconseguir. És conscient que l'acumulació de diners ens és més un destorb que no una ajuda, i per això proposa buscar riqueses més segures i satisfactòries.

Això sí, per obtenir aquest tresor tan valuós cal invertir-ho tot, jugar-s'ho tot a una carta. El més curiós és que no cal tenir molt, sinó deixar-ho tot, és a dir, s'han de tenir les mans i el cor ben buits i ben lliures per rebre el gran do de Déu. Perquè no es pot anar per dos camins alhora. Perquè no es pot avançar en dues direccions al mateix temps. Perquè no podem servir dos senyors.

Agustí Borrell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Ac 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Ac 11,19-21;12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28
 □ **dimarts:** Ex 33,7-11;34,4b-9.28 / Sl 102 / Mt 13,36-43 ■ **dimecres** (■ Barcelona, St. Feliu i Terrassa): Ex 34,29-35 / Sl 98 / Mt 13,44-46 ■ **dijous:** Ex 40,14-19.32-36 / Sl 83 / Mt 13,47-53
 □ **divendres:** Lv 23,1.4-11.15-16.27.34b-37 / Sl 80 / Jn 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42) ■ **dissabte:** Lv 25,1-8.17 / Sl 66 / Mt 14,1-12 ■ **diumenge** vinent, XVIII durant l'any (lit. hores: 2a setm.): Is 55,1-3 / Sl 144 / Rm 8,35.37-39 / Mt 14,13-21.

Sempre costa fer bons negocis. Més encara en temps de forta crisi econòmica com els que estem passant. A tothom li agradaria obtenir grans beneficis amb petites inversions. Ara més que mai, això sembla una veritable utopia. Avui, el qui té uns mínims ingressos i pot estalviar alguns diners, no sap com treure'n un bon rendiment. Bancs i caixes donen uns interessos simbòlics pels estalvis dels seus clients. Empreses que en altres èpoques eren fortes i segures, ara viuen en la incertesa i moltes es declaren en fallida. La borsa és una incògnita permanent. A les loteries i jocs d'atzar són molts els qui s'arruïnen i pocs els qui es fan rics.

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Personatges de la Bíblia: Josep (4) Un gran mestre espiritual

Des de la situació privilegiada a Egipte, s'inicia la tercera part de la història de Josep. A la primera hem vist la relació amb els seus germans; a la segona, la seva desgraciada estada a Egipte; a la tercera, sent un alt mandatari, es reconcilia amb la seva família.

Josep estava ferit amb els seus germans. Sens dubte, la rancúnia havia arrelat en el seu cor. Però, segurament, l'estimació envers els seus encara estava viva en ell. Retrobar-los, quan van a Egipte a causa de la fam que hi ha a Canaan, el remou interiorment; per això, quan els veu després de tant temps, ha d'amagar-se perquè no es podia aguantar el plor (Gn 42,24).

Què havia de fer? Castigar-los pel mal que li havien ocasionat? Venjar-se des de la seva posició privilegiada? Perdonar-los? El seu penediment seria sincer?

De nou, Josep mostra el seu exquisit sentit comú, que li permet reconduir la situació. El mal genera una agressivitat exterior, la revenja, que enverina les relacions; però també desperta una agressivitat interior, el ressentiment, que emmetzina el nostre dedins. En totes dues agressivitats som esclaus del passat; el passat condiciona negativament el futur.

En canvi, el perdó és un camí que trenca aquesta perillosa teranyina per fer-nos lliures. Ens fa sortir de l'espiral de la violència. El perdó és el contrari de l'agressivitat. Qui perdona renuncia a atacar a qui li ha fet mal. En aquest sentit el perdó desactiva el mal, el neutralitza. Això tampoc no vol dir que perdonar impliqui la renúncia a tenir raó, a defensar el que és just o al que estableix el dret, sinó a fer mal.

Josep Otón

(Històries i personatges. Ed. Claret, Barcelona 2009)

Visitar y ayudar al enfermo

El hecho pretende resaltar el bien que hacen los sacerdotes y voluntarios dedicados a la pastoral de la salud a los enfermos.

La periodista Anna Griera escribía en el *Diari de Sabadell* la siguiente experiencia:

—Un día se me rompió la rótula y el tendón de la rodilla. Estuve ingresada en el hospital Taulí de Sabadell, del que era capellán Mn. Lluís Castells, rector de la parroquia de la Santísima Trinidad.

Todos los días venía a vernos. Se interesaba por cada uno.

Me contaba algo positivo, espiritual, con buen humor, que me animaba y me alentaba para una mejor y pronta recuperación.

Siempre arrancaba una sonrisa o una risa reconfortante.

Cada visita suya dejaba en el ambiente el olor de una buena amistad, de confianza, de ternura, de paz, de bien.

Sus palabras, sus gestos eran un espacio de humanidad, de benevolencia, de espiritualidad... muy necesarios en momentos en que la persona deviene más vulnerable, por el ambiente hospitalario, y es entonces cuando su presencia más se necesita y se agradece.

«¡Que Dios te bendiga, buen hermano Lluís!»

«¡Estaba enfermo y me visitasteis!», nos dice Jesús.

J. M. Alimbau

SANTORAL

24. ✠ Diumenge XVII de durant l'any. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.

25. Dilluns. Diada de Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.

26. Dimarts. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. Dimecres. Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a Sant Cugat del Vallès; santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó,

metge mr.; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.

28. Dijous. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat; sant Pere Poveda, prev. i mr.

29. Divendres. Sta. Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; St. Adam, el primer humà; St. Fèlix III, papa (romà, 483-492).

30. Dissabte. Sant Pere Crisòleg (s. IV-V), bisbe de Ravenna i doctor de l'Església; màrtirs de Sant Joan de Déu (Calafell i altres indrets, 1936); sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

EDUCAR

Elogio de la educación lenta

Como prestado el título de este comentario del que puso en su libro un erudito maestro de la escuela pública, Joan Doménech Francesch, el cual cita como pionero de este movimiento, que preconiza la lentitud educativa, al escocés residente en Canadá Carl Honoré, que lo ha popularizado en su libro *Elogio de la lentitud*. Tiene algo de provocación este elogio de la lentitud en la cultura actual, en la que imperan la rapidez y la inmediatez.

Pero el libro de Joan Doménech se expresa de manera diáfana al afirmar: «Debido a su naturaleza la educación es una actividad lenta. Los procesos educativos son lentos para que los aprendizajes formen parte de un recorrido que pasa por una multiplicidad de estadios y de momentos. Aprendizajes diversos como aprender a leer y a escribir, aprender un oficio o aprender a relacionarse con el resto de la humanidad... son ejemplos de los conocimientos diversos que hacemos a lo largo de la vida y que precisan de estos períodos prolongados para consolidarse y, de esta manera, profundizar en ellos.»

Chi va piano, va lontano parece ser la conocida máxima italiana que predica este autor de la educación lenta. Otro autor, J. L. Trechera, sigue la misma línea que Doménech en el curioso libro *La sabiduría de la tortuga*. El título lo dice todo y es contundente: «La velocidad hace perder el sentido, el gusto y el placer que nos provocan las cosas.»

La obra de Doménech aboga por una desaceleración general de la educación, una disminución de la velocidad de los procesos docentes, como una de las maneras que tenemos para abrir nuevos caminos y favorecer la calidad pedagógica para todos.

Dr. Paulino Castells

(Tenemos que educar, Ed. Península. Hem d'educar, Ed. Columna)

ENTREVISTA

► NÚRIA CAUM

Conèixer les identitats religioses

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) ofereix per al curs 2011-2012 un màster en *Identitats religioses i diàleg* —que s'impartirà en quatre sessions setmanals, de 18.30 a 21 h. Aquest màster està adreçat especialment a persones interessades a conèixer els aspectes fonamentals de diferents tradicions religioses, ja sigui per raons personals, com també per poder desenvolupar millor la seva professió en àmbits on aquestes incideixen notablement —com ara l'educatiu o el sanitari. A més, permetrà avaluar les societats contemporànies a partir dels models proposats per les ciències de la religió —sagrat, divinitat, fe, creença, culte o moral—, per tal de copsar els punts de confluència, així com l'originalitat de cada tradició religiosa estudiada. La Núria Caum, religiosa de la Companyia de Maria, és cap d'estudis de l'ISCREB (www.iscreb.org/ 934 541 963).

Per què va bé conèixer les grans tradicions religioses?

Pensem que les religions tenen un paper important tant en la configuració de les identitats personals com en l'agenda de les qüestions socials i culturals que avui tenim plantejades. Per això, quan proposem reflexionar sobre la nostra realitat social ens cal conèixer millor les tradicions religioses que ara són presents entre nosaltres.

Com a catòlics, què ens aporta aquest màster?

Certament, el fet de conèixer altres tradicions religioses no només ens ajuda a comprendre més els altres, sinó que també ens fa aprofundir en la nostra pròpia identitat religiosa com a catòlics. Per contrast amb elles, podem anar copsant amb més nitidesa el que som i, alhora, ens poden enriquir amb les seves recerques, intuïcions...

Què destacaria del seu contingut?

El màster compta amb un bloc d'assignatures sobre grans religions, però va més enllà del tractament descriptiu d'aquestes, atès que també s'aborden les coordenades bàsiques de la nostra societat actual on s'insereixen, per tal de valorar quina pot ser la seva aportació. I un altre bloc de matèries se centra més explícitament a aprofundir en les condicions i possibilitats per al diàleg interreligiós.

Òscar Bardají i Martí

Celebració de Corpus Christi al Bisbat

La solemnitat del Cos i de la Sang de Crist es va celebrar el 26 de juny en totes les parròquies del Bisbat. La celebració eucarística presidida per l'Arquebisbe Joan Enric a la Catedral de La Seu d'Urgell va tenir un relleu especial: va anar seguida d'una processó pels carrers del centre històric de la ciutat. Acompanyaven al Sr. Arquebisbe els Vicaris Generals, diversos canonges i altres capellans de la ciutat.

Durant l'homília, Mons. Vives va destacar que l'Eucaristia és «el cor que dona vida a l'Església», i va explicar què vol dir «viure eucarísticament» resumint-ho en sis punts: 1) Saber-nos persones reconciliades i ésser agents reconciliadors, 2) Dei-

xar-se conduir i conformar per la Paraula, 3) Com Jesucrist que s'ha ofert totalment per nosaltres i s'ha despulat de la seva condició divina per amor nostre (cf. *Fil* 2, 6-7), esdevenir persones «ofertes» i «expropiades del nostre jo possessiu», 4) Viure en unitat i generar comunió, 5) Ser agraïts i cultivar una «actitud adorant» davant Déu que plenament se'ns dona, i 6) Transformar-nos en testimonis fermes i missioners abrandats de l'amor de Déu en el nostre món.

Després de la celebració eucarística i de l'adoració del Santíssim Sagrament a la Catedral, la processó va sortir per la porta principal del temple en direcció a la Plaça del Mercat. Molts nens i nenes que han fet la Primera Comunió aquest any obrien la processó escampant pètals de roses damunt les catifes vegetals que havien estat preparades per honorar el pas del Santíssim Sagrament. Després d'adorar el Senyor realment present en l'Eucaristia i abans de beneir la ciutat amb el Santíssim Sagrament a la Plaça Patalín, l'Arquebisbe d'Urgell va pregar davant de nombrosos assistents i també d'alguns passants encuriosits, que «Déu ens curi del mal de la indiferència i de la superficialitat que afluixen gran part de la nostra societat actual, i ens faci humils com Crist i plens d'amor sacrificat com Ell».

Cinc nous Canonges prenen possessió del càrrec a la Catedral

Cinc nous Canonges del Capítol Catedral de Santa Maria d'Urgell, els preveres M.I. Mn. Jusèp Amiell Solé, M.I. Mn. Jordi Gasch Duran, M.I. Mn. Joan Antoni Mateo García, M.I. Mn. Jaume Soy Amargant i M.I. Mn. Jaume Vila Serra, van prendre possessió canònica del seu ofici diumenge 19 de juny a la Catedral, durant la celebració

solemne de Vespres presidida per l'Arquebisbe d'Urgell a dos quarts de vuit del vespre.

A continuació, els nous Canonges i el Degà del Capítol, M.I. Mn. F. Xavier Parés Saltor, concelebraren amb Mons. Joan-Enric Vives l'Eucaristia de la solemnitat de la Santíssima Trinitat, amb la participació de la resta de membres del Capítol Catedralici, d'altres preveres i de nombrosos fidels que omplien de gom a gom la Catedral. Molts familiars i feligresos de les parròquies i dels arxiprestats dels nous Canonges van voler ser-hi presents, així com el Magnífic Síndic de Val d'Aran, M.I. Sr. Carlos Barrera, i altres autoritats civils. Mn. F. Xavier Parés, com a Degà del Capítol, presentà els nous Canonges abans de la presa de possessió formal i, tot ressaltant-ne la seva llarga trajectòria de dedicació apostòlica i ministerial, els donà calorosament la benvinguda. Tot seguit, Mn. Jordi Gasch i Mn. Joan Antoni Mateo, en nom propi i dels altres nous Canonges, agraïren al Sr. Arquebisbe la confiança envers les seves persones en encomanar-los aquest encàrrec i manifestaren el seu desig de contribuir amb esperit de servei a les tasques específiques del Capítol Catedralici. Mons. Vives encoratjà els Canonges a donar lloança joiosa a Déu, perfecta comunió del Pare i el Fill en l'Esperit Sant, anteposant a tot l'esperit d'amor i de comunió fraterna.

L'endemà de la presa de possessió dels nous Canonges, dilluns 20 de juny al matí, el nou Capítol ampliat va fer la seva primera reunió de treball a la Casa del Bisbat i va compartir a continuació un dinar de germanor.

Es prepara l'acollida de joves d'arreu del món

Els equips d'acollida dels joves d'arreu del món que vénen al nostre Bisbat amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut a Madrid, estan preparant al màxim tots els esdeveniments, activitats i aspectes estructurals per tal de conformar una acollida el millor possible.

Les setmanes anteriors, Andorra, Balaguer, la Seu d'Urgell han organitzat reunions de voluntaris. Cada dijous es reuneixen joves i l'equip d'acollida a Andorra, al Fener. També aquests dies s'està ultimant la participació dels joves del nostre Bisbat a Madrid.

Recordeu: l'acollida serà des del dia 10 fins al 16 d'agost, i el 17 marxarem a Madrid fins al 21.

Encara hi sou a temps de participar com a voluntaris i com a participants a Madrid.

Adrexeu-vos al correu electrònic de la delegació de joventut: jov@bisbaturgell.org o al bisbat d'Urgell per telèfon: 973 350 054.

Confirmacions a Oliana

El 26 de juny, l'Arquebisbe d'Urgell conferí el sagrament de la Confirmació a deu nois i noies de la parròquia de Sant Andreu d'Oliana (Alt Urgell) i de parròquies veïnes. El Rector Mn. Jaume Vila i Mn. Cinto Busquet, van concelebrar amb Mons. Joan-Enric Vives l'Eucaristia, que va estar solemnitzada amb els cants de la coral de la parròquia.

Entre els molts fidels que omplien el temple parroquial, hi eren presents també el nou alcalde de la vila, l'Im. Sr. Miquel Sala, i altres membres del Consistori Municipal.

Com ha estat habitual al llarg d'aquest curs, al final de la celebració eucarística, Mons. Vives va regalar un Nou Testament a cadascun dels confirmats i els va convidar a llegir amb assiduitat l'Esclat, a fi d'anar conformant la pròpia vida a l'exemple i als ensenyaments del Crist.

Mons. Vives rep la Degana del Col·legi de Doctors

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives va rebre Josefina Cambra Giné, Degana del Col·legi de Doctors i Llicenciats de Catalunya, que va arribar al Palau Episcopal acompanyada del Vicedegà i Director de publicacions del Col·legi, a més del Tresorer i la Directora de l'entitat, Jesús Bonals Codina, i Agnès Creus Izquierdo.

La Sra. Cambra i els altres membres de la Junta directiva del Col·legi de Doctors i Llicenciats de Catalunya van comentar amb Mons. Vives l'actualitat de l'entitat, de la qual l'Arquebisbe d'Urgell és Col·legiat d'Honor des del juny de l'any passat.

EL PATRIMONI, UN VALOR EN ALÇA

La Mare de Déu d'All, a la Cerdanya

Us parlem d'una església construïda amb un campanar de dos cossos i capçada a llevant per un absis semicircular. La parròquia d'All surt esmentada per primera vegada en l'acta de consagració de la Seu d'Urgell. És de construcció fina, una planta que mostra una nau trapezoïdal que s'eixampla cap a l'absis. La portada és molt bella, amb tres arquivoltes.

Un tresor s'hi pot veure a l'interior des de fa uns mesos: la rèplica de la Mare de Déu, una imatge policromada que es considera un exemplar molt remarcable de l'art romànic a Catalunya. L'original es conserva al MNAC.

La imatge ens mostra una iconografia que ens ve de l'art bizantí, la «theotokos», la Verge Majestat. Un símbo-

lisme que vol referir a la Mare de Déu com l'Església que ens ofereix i guarda el Fill, com un tro de salvació que vol la redempció del món oferint el Salvador.

Maria coronada, amb una túnica es converteix en el tro de la majestat de Jesús, l'Infant amb els atributs regis i amb l'acció de beneir. Una imatge que ens parla de la maternitat divina, tal com proclama el Concili d'Efes (431 dC).

A més, també hi havia en aquesta església i encara es conserva l'original al MNAC un Crist en Majestat que no està exposat al públic. És una talla també policromada, caracteritzada per una marcada inclinació del cap vers el costat dret.